

Kranjska spada. In dné 11. julija tega leta bode ravno **600** let, kar so deželni stanovi kranjski in štirske prisegli udanost in zvestobo Albrehtu, prvemu Habsburškemu knezu v avstrijskih dédnih deželah.

Denes je na čelu našemu cesarstvu Njega Veličastvo presvititi cesar avstrijski, apostolski kralj ogerski

FRAN JOSIP I.,

iz habsburško-lotarskega rodú, ki je bil v 2. dan decembra 1848. l. z veliko svečanostjo proglašen za cesarja.

Gotovo je vsacega avstrijskega državljanu najsrčnejša želja, da bi videl lice Njegovega Veličastva, presvitlega cesarja. Zna se, da to vsacemu ni mogoče, ker je naše cesarstvo veliko in razširjeno in presvitlemu cesarju ni mogoče, da bi prišel v vsako vas posebej. Ali to lehko rečem, da malo ne v vsakej rodoljubnej hiši najdemo podobo našega presvitlega cesarja in naše presvitle cesarice Elizabete ter Njiju visoke obitelji. Tudi „Vrtec“ v denašnjem številu vam prinese z največim spoštovanjem podobo našega presvitlega cesarja Franca Josipa I., katerega naj Bog poživi še mnogo mnogo let v srečo in veselje vseh avstrijsko-ogerskih državljanov!

Kranjska dežela, posebno bela Ljubljana, v prazničnej obleki pričakuje Njega Veličastva presvitlega cesarja, kateri jo počasti v dan 11. julija tega leta s svojim visokim pohodom. Nevztripljivo čakamo vsi svojega predobrega vladarja, da vidimo Njegovo milo lice ter mu zapojemo iz dna svoje duše in sreča:

Bog obváruj, Bog ohráni
Nam cesarja, Avstriju!
Naj nas modro vlada, bráni,
Močen z vere trdnostjo!
Krono mu branímo dédno
Zoper vse sovražnike:
S tronom hábsburškim bo vedno
Trdna sreča Avstrije.

Iv. Tomšič.